

der byggede godt, men til Gjengjæld begrændsede den normale Hvide, saa at man ikke kommer til Bygninger, som man i de senere Aar har set vore frem i ikke særdeles brede Gader.

Th. Christensen: Seg var ikke, mine Herrer, til Stede ved Mødets Begyndelse, og det er mig derfor umuligt at tage Hensyn til, hvad der er udtalt af ærede tidligere Talere. Seg skal derfor kun gjøre et Par meget korte Bemærkninger, hvorved jeg dog maasse nogenlunde kan angive de Forandringer, som jeg har tænkt mig kunde foretages med nærværende Forslag. Man vil maasse have lagt Mærke til, at der ved dette Forslag er den Eiendommelighed, at det, allerede førend det kom her ind i Thinget, var ventet; det kom ikke ubudent, man vidste dets Existentis og imødefaa det med Vængsel. De Herrer ville erindre, at ved Forhandlingen af det Lovforslag, som fremkom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Trier), blev der gjort den Bemærkning, at hvis man vilde have et Forslag som det da foreliggende, skulde man i Særdeleshed gjøre sig Umage for, at faae et Forslag som dette, og det vilde da overflødiggjøre det da foreliggende Forslag. Seg maa allerede paa dette Standpunkt gjøre opmærksom paa den Feiltagelse, som ligger deri. Disse Forslag kunne nemlig paa ingen Maade komme til at konkurrere med hinanden, næppe nok til at støtte og gavne hinanden; thi det Forslag, som fremkom ved privat Initiativ, har jo et udelukkende filantropisk Formaal, gaar jo ene og alene ud paa at gavne ved at støtte Arbejderbefolkningen og de Smaa her i Kjøbenhavn. Men et saadant Formaal har det her forelagte Forslag slet ikke! Man vil maasse indvende: Skal dette Forslag da ikke gaa ud paa at gavne de Smaa? Na jo, men ikke udelukkende! Seg tror at kunne kalde de ærede Medlemmer for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Tvermoes) og 4de Valgkreds (Scharling) til Vidne paa, at det er langt fra, at de Bestræbelser, der i denne Sag ere blevne udøvede paa et tidligere Standpunkt af et tidligere Folkething saabel her som i Udvalget, udelukkende have gaaet ud paa at gavne Arbejderbefolkningen alene, og dette var ogsaa meget rigtig, thi Forslaget skulde jo komme Alle her i Byen til Gavn. — Men Feilen ligger ikke alene heri, men ogsaa paa et andet Sted. I Udtalelser, der ikke først ere fremkomne her i Thinget, men som vi ogsaa have set andetsteds, er der gjort et lille Nib til dette Thing, som det, der var Skyld i, at dette Forslag ikke før var gaaet igjennem. Derimod maa jeg paa det Bestemteste

nedlægge Indsigelse. Man maa nemlig erindre, hvorledes det er gaaet med dette Forslag, og hvad der tidligere er foregaaet. Det var i Samlingen 1880—81, at dette eller et lignende Forslag først faae Dagenslys, men det var ikke i dette Thing, men i Landstthinget, og Landstthinget bevarede da dette Forslag fra den 15de December og til den 11te April næste Aar. Den 25de April fik vi det her, den 27de blev der nedsat Udvalg, og den 7de Mai samme Aar blev dette Thing opløst. Det vil altsaa sige, at dette Thing havde nærværende eller et lignende Forslag i omtrent dobbelt saa mange Dage, som Landstthinget havde haft Maareder til at behandle Forslaget i. Seg tør altsaa maasse haabe, at man med lidt god Villie vil udfylde, at dette eller det daværende Thing ikke i disse 10 Dage kunde faae afgivet en fuldstændig Udvalgsbetænkning over Forslaget saa tidligt, at vi kunde faae den fornødne ordinære Behandling her i Thinget, for at Forslaget i tilstrækkelig god Tid kunde komme over i Landstthinget. Det vilde med andre Ord ligesom have været umuligt. Nu veed jeg meget vel, at Sagen ogsaa har været indbragt i Samlingerne 1880—81 og 1881—82; men den blev da ogsaa her behandlet omhyggeligt. Der blev nedsat Udvalg og Underudvalg, og man er gaaet den Vej, som blev anvist af Landstthinget, idet man nemlig har behandlet det med overmaade megen Omhu og gjorde alt Muligt for, at der kunde komme en saa god Lov ud af Forslaget som muligt. Smidlertid gif det jo, som det saa ofte gaar her i Livet, at en Ting, idet den fremkommer, ser saadan ud paa Overfladen, at det skulde synes, som om det var nemt at gjøre den særdirig; men jo længere man arbejder med den, desto mere faar man at se, hvor Meget der er tilbage at gjøre. Dermed er imidlertid ogsaa Sagens Historie endt, saa at dette Thing ikke kan faae Skyld i den Henseende, da Forslaget jo aldrig har været forelagt for dette Thing, det vil sige det nuværende Folkething. Det var kun disse Bemærkninger, jeg har fundet Anledning til at gjøre for at forvare Folkethinget for de Beskyldninger, der ere fremkomne paa forskjellig Maade. Seg vil ikke gaa ind paa disse Beskyldninger om Standsning i Lovarbeidet, eller hvad man med et taabeligt Navn kalder Bisnepolitik; jeg tror ikke, at der er nogen Anledning dertil, og hvis Sagen skal gaa, som jeg ønsker, saa tror jeg, det er bedst at holde den Tale borte. Et vil jeg dog indrømme, at selv om der fremkommer Anker, saa maa man fra alle Sider være opmærksom paa, at Forslaget bliver skjænket en meget omhyggelig